

Trên người cô có thứ gì khác lạ làm sao hấn không thấy, chỉ là khi nghe cô nói cô muốn trả thù hấn mới nhắm mắt làm ngơ thôi.

Nhược Vũ bước tới vòng tay ôm cổ Lâm Nhất Phàm hôn lên má anh một cái.

-Sau hôm nay em sẽ không đến gần Lâm Khải Trạch nữa, đến lúc ấy, anh đeo nhẫn lại cho em có được không?

Lâm Nhất Phàm thở dài gật đầu đồng ý, biết làm sao được, chỉ cần em nói anh chỉ có thể nghe lời.

Lâm Nhất Phàm đòi đi theo bảo vệ cô nhưng cô nhất quyết không cho, hấn cũng không cãi lời nhìn cô bước ra cửa.

Nhược Vũ bắt taxi tới khách sạn mà Lâm Khải Trạch đang ở, trong đầu nặn ra bao nhiêu lý do để trả lời về vụ mất tích của bản thân.

Nhược Vũ không lên phòng, nếu đi lên lúc này hấn sẽ giết cô mất.

Cô gọi một bàn thức ăn rồi gọi điện cho Lâm Khải Trạch xuống ăn sáng.

Chừng 20 phút sau hấn mới xuất hiện, trên mặt biểu thị nét giận dữ nhưng đã cố kìm nén lại. Nhược Vũ cũng tỏ ra là một người biết hối lỗi, cô tươi cười dặt tay hấn ngồi xuống bàn miệng luôn mồm xin lỗi.

-Khải Trạch à, em có quen một cô bạn ở gần đây, tối qua tụi em có uống một chút rượu, anh biết đó tửu lượng của em không tốt, uống mấy lon liền say như [hế], đường về cũng không biết.

Anh đừng giận em nha.

-Vậy tại sao điện thoại em lại tắt máy?

-Điện thoại em hết pin, anh xem còn có 10 phần trăm, vừa nãy em còn nhờ nhân viên của khách sạn sạc giúp em, nếu anh không tin anh có thể hỏi họ thử.

Nhược Vũ đưa điện thoại của mình cho Lâm Khải Trạch xem, đúng là còn có 10 phần trăm pin, tuy hấn không hết giận nhưng cũng tươi tắn hơn lúc đầu.

Nhược Vũ tự khen mình thông minh, tối hôm qua cô kết nối wifi của khách sạn rồi mở video cả đêm cho hết pin, lúc tới đây liền nhờ nhân viên khách sạn sạc điện thoại giúp làm bằng chứng cho mình để Lâm Khải Trạch không nghi ngờ.

Lâm Khải Trạch còn bận tâm rất nhiều thứ nên cũng không muốn tranh cãi với cô, hấn nhấp một ngụm cà phê rồi nói.

-Anh bảo Hắc Minh làm đơn ly hôn cho em rồi, lát nữa cậu ta sẽ đem tới đây em chỉ cần ký tên, cậu ấy sẽ đem tới cục dân chính giúp em nộp.

Nhược Vũ tươi cười đồng ý, hứa bằng miệng cô là giỏi nhất.

-Được thôi, dù gì em cũng đeo nhẫn của anh rồi.

Nhược Vũ vừa nói vừa giơ bàn tay đeo nhẫn của mình trước mặt hấn, rồi đột nhiên cô nhẫn mặt chỉ vào chiếc đồng hồ trên tay Lâm Khải Trạch.

-Sao kim đồng hồ không quay nữa.

Lâm Khải Trạch cũng nhìn vào chiếc đồng hồ trên tay mình rồi cũng thắc mắc y như Nhược Vũ, đây là đồng hồ của thương hiệu nổi tiếng, sao mới đeo một ngày đã [hết máy rồi?

-Anh tháo ra đi để em đem tới cửa hàng hỏi cho rõ ràng, em đã cất công chọn chiếc đẹp nhất cho anh đó, họ làm ăn không có tâm gì cả.

Nhìn khuôn mặt không vui của Nhược Vũ, Lâm Khải Trạch thấy rất vui, mỗi lần cô như thế này thật sự rất đáng yêu.

-Không cần đâu, em chỉ cần ở bên cạnh anh mấy chuyện này cứ để Hắc Minh lo.

Làm sao có thể để Hắc Minh lo, hấn đúng là nói lời thừa.

Nhược Vũ đứng lên đổi ghế ngồi bên cạnh Lâm Khải Trạch đưa tay định tháo đồng hồ trên tay hấn ra.

-Đây là món quà đầu tiên em tặng cho anh, tất cả chân thành của em gửi hết vào chiếc đồng hồ này, để em đem nó tới cửa hàng hỏi cho ra lẽ.

Lâm Khải Trạch đưa cánh tay lên cao nhú mào nhìn Nhược Vũ rồi thắc mắc hỏi.

-Đợi đến lúc về mới lấy lại không được sao, em làm gì phải vội như vậy?

Nhược Vũ biết hấn đang nghi ngờ mình nên thôi càn quấy cô ngồi yên quay mặt đi chỗ khác giận dỗi.

-Anh không muốn thì thôi vậy.

Lâm Khải Trạch là một kẻ đa nghi, sau tất cả mọi chuyện hấn đã bắt đầu nghi ngờ tới cô nhưng vẫn chưa có bằng chứng nào thuyết phục, hơn nữa hấn cho rằng một con mèo nhỏ thế này thì làm được gì.

Hấn kéo eo của cô ôm lại, Nhược Vũ trợn mắt nhìn cánh tay của hấn chạm vào mình, cô muốn vùng ra nhưng sợ hấn sẽ nghi ngờ.

-Đừng giận anh nữa, anh chỉ không muốn em tổn công thôi.

-Các người dám lên lút hện hò ở đây sao?

Nhược Vũ còn đang nghĩ cách để kéo dẫn khoảng cách với Lâm Khải Trạch thì Lâm Nhất Phàm từ ngoài hùng hổ đi vào, còn quát vào mặt cô và Lâm Khải Trạch.

Nhược Vũ vội vàng đứng lên thoát khỏi vòng tay của Lâm Khải Trạch vẻ mặt hốt hoảng y như mới vừa làm chuyện xấu xong.

Lâm Khải Trạch rất bất ngờ, không nghĩ ra được tại sao Lâm Nhất Phàm lại xuất hiện ở đây nhưng hấn không hề bối rối còn nhếch môi cười thách thức em trai mình.

-Sao nào, mọi chuyện như em đã nhìn thấy đó, em không đem lại hạnh phúc cho cô ấy thì để anh làm.

Nhược Vũ nói cho nó nghe ở bên cạnh ai em mới thấy sướng sướng.

Đồ đốn mạt, cô và hấn có lên giường với nhau sao mà sướng sướng, bắt cô trả lời cái gì, chồng của cô đứng sừng sững ở đó cô dám trả lời sao, Nhược Vũ muốn chạy đến bên cạnh Lâm Nhất Phàm nhưng anh không gọi cô không dám tiến tới.

Nhược Vũ không trả lời Lâm Khải Trạch đen mặt lại nhìn cô nhưng khuôn mặt cô tái xanh hết cả rồi, chắc có lẽ là rất sợ.

-Đừng sợ, có anh bảo vệ em.

“Bụp.”

Khuôn mặt đê tiện của Lâm Khải Trạch hứng trọn nắm đấm của Lâm Nhất Phàm, đây đã là lần thứ hai hắn động thủ với anh trai mình.

-Lâm Khải Trạch, anh ăn cơm hay là ăn rác để sống vậy, cô ấy là em dâu của anh.

Anh dâu phải là cá mà thứ gì cũng ăn được, đừng để tôi thấy anh lại gần vợ của tôi lần nữa, Lâm Nhất Phàm này không biết nói đùa đâu.

Lâm Nhất Phàm còn chưa dừng lại, hắn kéo tay Nhược Vũ ra sau lưng mình quát cô một tiếng.

-Tôi đã nhắc nhở cô như thế nào, tại sao cô dám cãi lời tôi, cô chán sống rồi có phải không. Cái gì đây nhẫn, đồng hồ cặp sao, các người đúng là hết nói nổi mà.

Lâm Nhất Phàm lật cánh tay Nhược Vũ lên tháo chiếc nhẫn trong tay cô ném vào mặt Lâm Khải Trạch, nhân lúc hắn còn đang đau đón liền giăng chiếc đồng hồ trên tay hắn, mọi động tác đều không hề thừa thãi.

Lâm Nhất Phàm đưa chiếc đồng hồ trước mặt Nhược Vũ mắng tiếp.

-Cô làm vợ của tôi bao lâu nay có bao giờ cô tặng cho tôi thứ gì chưa, Châu Nhược Vũ từ hôm nay trở đi cô đừng mong sống yên ổn.

Lâm Khải Trạch, chuyện ở Lâm Thị còn chờ anh về giải quyết đó.

Lâm Nhất Phàm kéo tay Nhược Vũ rời khỏi nhà hàng trong ánh mắt tò mò của tất cả mọi người, Lâm Khải Trạch lau máu trên miệng nhìn theo, ánh mắt sắc như dao nhọn.

Hắn móc điện thoại gọi cho Hắc Minh hỏi về tình hình của Lâm Thị mới biết lô hàng giả đã bị phát hiện. Lần này Lâm Nhất Phàm đã phá hỏng chuyện tốt của hắn rồi.